

Føroyingur á tunfiskaveiðu:

Tað er rættiliga dýrt at fiska tunfisk

Tað krevur fløgur fyri fleiri milliónir krónur, um vit ætla okkum at veiða tunfisk í føroyskum øki á sama hátt, sum japansku skipini, sum hava verið her í heyst, sigur ein teirra, sum hevur verið við japanarum

EDVARD JOENSEN

Japanararnir, sum fiska tunfisk undir Føroyum, eru sera væl útgjörðir og sera effektivir, sigur Trygvi Kallsøy, sum í nakrar dagar hevur verið við øðrum japanska tunfiskaskipinum, sum roynir í føroyskum sjógvi.

Og tað krevur rættiliga stórar fløgur, um føroyingar ætla sær at fara undir slíka veiðu, sigur hann. Bæði til reiðskap og til frystiutgerð umborð.

Trygvi Kallsøy av Eiði er nú ikki heilt óvanur við óvanligan fiskiskap kortini. Hann hevur seinastu árin roynt eftir hemara og øðrum hávasløgum við Skútunesi, sum hann eigur.

Ørðvísni umstøður

Men tá ein hevur fingist við slíkan fiskiskap, er áhugað at kanna, hvussu hesin, fyri okkum, nýggi fiskiskapurin, fer fram.

Trygvi Kallsøy sigur, at hann av berum áhuga bað lova sær við japanska skipinum. Og tað slapp hann.

Hetta lívið var annað enn tað, føroyingar eru vanir við, sigur Trygvi Kallsøy.

Umstøðurnar hjá mannigini vóru slíkar, sum hvørki Óli Jacobsen ella Ingeborg Winther á nakran hátt høvdu góðtikið.

Han vóru flest japanarar við. Men eisini nakrir indonesar. Og teir fingi lítil lön í mun til okkara viðurskipti, sigur Trygvi.

Teir høvdu gjørt tvey - trí ára sáttmála við reiðaríð. Og lønin var 200 \$ um mánaðan. Japanararnir fáa kanska tað duplta.

»Tað er ikki annað enn tað, sum fæst fyri hált-

Trygvi Kallsøy, hm., hevur verið á tunfiskaveiðu við japanarum

Línan, sum sett varð, rakk einar 70 - 75 fjórðingar, og tá farið varð til arbeiðis, var arbeitt við fullari ferð.

Matstøður var einki sum æt. Ongar fastar tíðir. Teir runnu inn at fáa sær, onkuntið tá høvdi beyðst. Einar fimm tíggju minuttir, og so útaftur.

Teir ótu heilt nógvan ráan tunfisk, sigur Trygvi Kallsøy.

Eisini ótu teir stoktan

súpan helt hann tað vera, tí har vóru rættiliga tarabløð í, greiðir Trygvi Kallsøy frá.

Manningin var øgiliga fitt og fyrirkomandi, men eidsør í enskum máli, sigur Trygvi Kallsøy. Okkurt smávegis portugisiskt. Annars var alt japanskt, og tað var illa skiljandi. Men onkur ev filipinaunum dugdi tó nakað av enskum.

Ójavnur fiskiskapur

Annars letur Trygvi Kallsøy at, at fiskiskapurin er heldur ójavnur hjá tunfiskaskipunum her norðan fyri í lötuni.

A øllum hesum strekki-num, teir seta, fáa summir úr ongum upp í einar sjei fiskar um dagin.

Teir, sum eru í føroyskum sjógvi, hava verið heldur betri fyri. Men eisini hjá teimum hevur verið ójavn. Fiskiskapurin er minkandi og væntandi tekur hann seg ikki upp aftur her fyrr enn í august komandi ár, soleiðis, sum fiskurin ferðast.

Trygvi Kallsøy sigur, at besta dagin, hann upplivdi, fingi teir 62 tunfiskar.

Hetta ljóðar ikki av nóg-um, at fáa minni enn ein fisk fyri hvønn fjórðing, sett

verður. Men so skal minnst til, at her er tað úrtøkan, sum telur, og ikki sum hjá føroyingum, mest bara nøgðin. Hesir fiskarnir viga eini 80 kg í meðal, og fæst

tann prísurin fyri teir, sum látið verður at, so er ikki so galið kortini.

Men minnst skal til, at teir, sum við eru, fáa jú at kalla onga lön. Við føroyskum skipum hevði hetta als ikki gingið, heldur Trygvi Kallsøy.

Skipini fingi bara tunfisk. Onkur hendinga blá-hávar var uppi í og onkur einstøk lasastyrja, men tað var einki gjørt við.

Flotin er stórur, sum sveimar um Norðuratlants-havið. Teir royna allastaðni úr Meðalhavinum yvir móti Canada, sigur Trygvi Kallsøy.

Teir hava høvuðsstøð í Las Palmas, har teir skifta fólk og landa. Helst til móðurskip, sum so flyta veiðuna heim til Japan.

Væl útgjörð

Japansku skipini eru rættiliga væl útgjörð, sigur Trygvi Kallsøy. Og tey kosta einar 40 - 50 milliónir hvørt.

Reiðskapurin er nylonlína og -teymar.

Teyrnir eru umleið 50 metrar langir, og er tí sjálvsagt langt í millum teir.

Egnt verður við hond. Hesin báturin, Trygvi var við, egndi bara høguslokk. Teir søgdu tó, at makrelur eisini var gott tunfiskaagn.

Flotlína er, men teir duga rættiliga væl at fáa linubug-irnar at søkka til júst tað dýpið, har fiskurin ferðast. Okkurt við teldum, heldur

Trygvi Kallsøy.

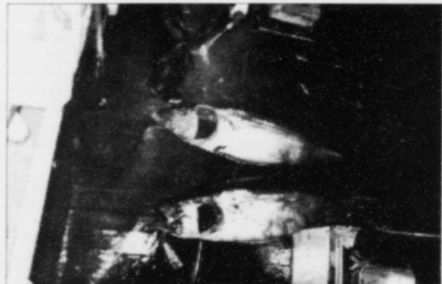
Trygvi Kallsøy hevur sjálvur fiskað hemara við flotlína, men hann metir ikki, at tað ber til at brúka tann reiðskapin til hendan fiskiskapin. Her mugu gerast nýggjar fløgur, um farast skal undir tunfiskaveiðu.

Skip hansara, Skútunes, sum er gamli Hvítiklettur, hevur amerikanskun tunfiskareiðskap umborð, men hesin, japanararnir brúka, er nóg effektivari, sigur Trygvi Kallsøy.

Og frystilastin er eisini væl útgjörð á japansku skip-unum. Teir frysta fiskin nið-ur til 60 stig beinanvegin.

Slíka útgjörð hava eingi føroysk skip, sigur Trygvi. Og um slík útgjörð fanst um-borð, er eingin frystibingja, sum klárar at halda tann kuldan.

Alt í alt er talan um neyð-ugar fløgur fyri einar tvær milliónir umframt frystari, sigur Trygvi Kallsøy. Og tíðin, tá fiskað verður á okk-ara leiðum, er rættiliga stutt. Einar tveir mánaðar, so tað er heldur ivasamt at gera hetta, metir hann. Og hóast tað ljóðar væl frá prísinum, er hann í veruleikanum ikki so øgiliga nógv hægri enn ein góður kalvaprisur kann vera, sigur Trygvi Kallsøy.

fjórða kilogram av tunfiski við teimum prísum, tosað verður um,« sigur Trygvi.

Og umstøðurnar annars vóru ikki soleiðis, at tað bar til at slappa av.

høguslokk og onkrar akvariufiskar við kaldari sós av ymiskum slagi at dyppa í.

Og so rís og tarasúpan. Tað var hvønn dag. Tara-

Økið, har tunfiskurin verður fiskaður í føroyskum sjógvi, er rættiliga lítið. Millum Bankaryggin (Wyville Thomsonsryggin) og Ystabanka. Bátarnir eru rymair vestur av rygginum orsakað av trolarum, sum fiska har, tí teir órógva ov nóg, sigur Trygvi Kallsøy

